

Redactioneel

Volgens popprofessor en stadsfilosoof René Boomkens zijn we met de overgang van het 'modernisme' naar het 'postmodernisme' af van grote, allesomvattende plannen. Grote verhalen maken plaats voor sterke verhalen. Maar daar is volgens redacteur Marco Bontje nog weinig van te merken. Op bladzijde vijftien haalt hij uit naar auteurs in het vorige nummer die Nederland als één geheel zagen en dan nog het liefst als één grote stad.

Zijn reactie was nog nauwelijks binnen of er lagen nieuwe artikelen met visies die in pretentie en omvattendheid niet onderdoen voor het vorige nummer. Dit keer zijn de artikelen afkomstig uit de milieuhoek. Met het eerste artikel wordt nog voorzichtig ingezet op experimenteel beleid als middel om huidige trends te keren.

De overige auteurs in het thema-gedeelte staan echter een meer radicale aanpak voor. Zo moeten we volgens één auteur duurzaam bouwen naar een hoger plan tillen en ons gaan richten op duurzame stedenbouw. Een andere auteur gaat nog een stapje verder; duurzame steden bestaan niet, het gaat om duurzame consumptiepatronen. Daar hoort dan bij dat de ongebreidelde groei van de actieruimte van de gemiddelde Nederlander een halt wordt toegeroepen; willen we de wereld sparen, dan moeten we in de buurt leven.

Goede plannen zijn mooi, grote plannen blijken nodig. Al het opwaaiende stof hebben we aan uit een slechts twee personen bestaande thema-redactie te danken; Sanne Kamp en Mariëlle de Winter.

Wederom was in het vorige nummer een redactionele fout geslopen. Het artikel over de ontwikkeling van oude bedrijfsterreinen te Vlissingen was van de hand van Ciske Hekman en Lynke Koopal, en werd geschreven naar aanleiding van hun scriptie in de studierichting landschapsarchitectuur.

Volgend nummer

Eilanden zijn voor TV-makers, geografen en antropologen fascinerende verschijningen. De eigenlijke betekenis ("Een stuk land, aan alle zijden omringd door water") en de bredere betekenis ("eilanden van welvaart of armoede") wijzen beide op isolement, op een status aparte. Het is vooral de ruimtelijke afzondering die leidt tot beschouwingen over eilandculturen en over het positieve en negatieve van segregatie.

In het eerste nummer van de nieuwe eeuw neemt AGORA voormalige, bestaande en nieuwe eilanden onder de loep. Bestaat de eilandencultuur nog op ingepolderde Nederlandse eilanden? Komt de populariteit van eilanden als nieuwbouwlocatie alleen voort uit het wonen aan het water of speelt ook het eilandgevoel een rol? En wat is het eilandengehalte van duurdere nieuwbouwprojecten in armere stadswijken?